

Sygn. akt I.Ca 19/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Iwona Cembrowicz
Sędziowie:	SSO Antoni Czeszkiewicz SSO Cezary Olszewski (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Ewa Andryszczyk

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2015 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. W. i B. W.**

przeciwko Gminie A.

o wstrzymanie budowy

na skutek apelacji powodów K. W. i B. W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie

z dnia 16 grudnia 2014r., sygn. akt I C 613/14

oddala apelację.

Sygn. akt: I. Ca. 19/15

UZASADNIENIE

Powodowie K. W. i B. W. wystąpili przeciwko Gminie A. z pozwem, w którym domagali się wstrzymania budowy poprzez zakazanie pozwanej rozpoczęcia przebudowy drogi gminnej w miejscowości M., gmina A., poprzez grunty będące ich własnością, tj. na działce nr (...). Jednocześnie domagali się zasądzenia od pozwanego na ich rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwana Gmina A. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i obciążenie powodów kosztami procesu. Zaprzeczyła, aby prowadziła roboty drogowe na drodze gminnej i w pobliżu działki powodów.

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie sygn. akt: I. C. 613/14 Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny oddalił powództwo, a koszty procesu wzajemnie zniósł między stronami, przyjmując, iż pozwana Gmina nie prowadzi żadnej budowy w rozumieniu art. 347 k.c. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło na gruncie art. 100 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wywiedli powodowie K. W. i B. W., zarzucając Sądowi I instancji: nierozpoznanie istoty sprawy; naruszenie przepisów postępowania (art. 217 w zw. z art. 248 k.p.c.) poprzez oddalenie wniosków dowodowych powodów zgłoszonych w petitium pozwu tiret trzecie i podtrzymanych przez ich pełnomocnika na rozprawie w dniu 16 grudnia 2014 r., a także dowodu z opinii biegłego z zakresu geodezji i dowodu z przesłuchania stron; sprzeczność ustaleń Sądu I instancji z treścią materiału dowodowego zebranego w sprawie; naruszenie prawa materialnego, a w szczególności art. 347 § 2 k.c. i art. 3 pkt 6 i pkt 7 w zw. z pkt 2 i pkt 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawa budowlanego.

Wskazując na powyższe apelujący wniesli o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania ewentualnie o zmianę tego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa oraz zasądzenie od pozwanego na ich rzecz kosztów procesowych za obie instancje według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację, pozwana Gmina A. wniosła o jej oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powodów nie zasługuje na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Okręgowego rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego odpowiada prawu pomimo błędnej oceny prawnej.

Odnosząc się do zarzutów apelacyjnych, Sąd Okręgowy podziela argumentację strony powodowej, iż roszczenie wywiedzione na gruncie art. 347 k.c. może być dochodzone przed rozpoczęciem budowy i ma charakter roszczenia prewencyjnego. Jego celem jest bowiem zapobieżenie potencjalnemu naruszeniu posiadania nieruchomości oraz wyrządzeniu szkody posiadaczowi nieruchomości, które może być wynikiem budowy. Zgodnie z art. 347 § 2 k.c. roszczenie może być dochodzone przed rozpoczęciem budowy; wygasa ono, jeżeli nie będzie dochodzone w ciągu miesiąca od rozpoczęcia budowy.

Wbrew też ustaleniom Sądu Rejonowego, powyższy przepis dotyczy budowy w szerokim ujęciu. Skarżący słusznie wskazali, że pojęcie to może być rekonstruowane na podstawie art. 3 pkt 6, 7 w zw. z pkt 2 i 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (t.j. - Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623). W tych warunkach należy stwierdzić, że roszczenie wywiedzione na gruncie art. 347 k.c. dotyczy nie tylko budynku, ale również drogi.

W ocenie Sądu Okręgowego, wbrew jednak twierdzeniom apelujących, roszczenie to powinno być oparte na rzeczywistym i realnym istnieniu zagrożenia związanym z podjętą lub planowaną inwestycją, a nie tylko z zagrożeniem mającym charakter wyłącznie prewencyjnego, czy też hipotetycznego; niezwiązanym z konkretną budową czy inwestycją.

W sprawie niniejszej niewątpliwie występują jednoznaczne zapewnienia po stronie Gminy A., która działała za pośrednictwem swojego pełnomocnika, iż żadna inwestycja na działkach nr (...) i w pobliżu działek nr (...) nie jest planowana i nie jest przewidziana jakakolwiek budowa drogi. Podkreślić przy tym należy, że pozwana Gmina dostrzegła, iż istnieje problem związany ze stanem władania czy też stanem prawnym na tym odcinku, a zatem istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo, że przed rozpoczęciem jakiejkolwiek inwestycji podejmie działania zmierzające do uregulowania stanów własności na tym terenie czy to poprzez rozgraniczenie, czy też ustalenie granic, itp. Póki co nie zamierza podejmować tych czynności, a więc nie istnieje ryzyko przebudowy przedmiotowej drogi.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że nie istnieją przesłanki określone w art. 347 k.c., nie są bowiem prowadzone ani też planowane inwestycje na spornym odcinku drogi. Fakt, że pozwana Gmina pismem z dnia 18 września 2014 r. wspomniała o planowanych robotach drogowych w paśmie drogi nr (...), tym niemniej dalsze jej zapewnienia są jednoznaczne, iż na tym odcinku drogi żadna inwestycja nie będzie realizowana. Co więcej, pozwana Gmina po ustaleniu przebiegu granic ewidencyjnych zebrała z gruntu S. Ł. (działki nr (...)) warstwę piasku i w ten sposób przywróciła poprzedni stan prawny. Oznacza to, że obecny stan faktyczny istniejący na gruncie jest stanem utrwalonym i bezspornym.

Z tych przyczyn, Sąd Okręgowy przyjmując, że roszczenie prewencyjne powodów oparte jest na czysto hipotetycznej przesłance i zbyt daleko idące, uznał orzeczenie Sądu Rejonowego za trafne.

Mając na względzie powyższe, Sąd Okręgowy uznając apelację jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c. ją oddalił.